

Болгаринъ дѣто има въ свѣтътъ да стане владыка, защото тогасъ, Греци-те владыцы, които така много ачатъ Болгарски-те епархii, полека лека ще загубятъ този богатъ акаретъ отъ бѣдны-те и несогласны-те Болгаре. Ако имаха Болгаре-те общо согласіе, ако чорбаджии-те имъ, богати-те и голѣмцы-тѣ гледаха общото добро, и полза-та на роджтъ си, и не ги подкупваха хитри-те владыцы съ дарбы и армаганы, за да могатъ да угнетаватъ простыя-тѣ народъ прѣвъ тѣхъ, тогасъ споретъ нѣтъшно-то Султанско узаконеніе, немаше нито единъ грекъ да е владыка, или епископъ по Болгарія, защото на Болгаре-те требатъ архипастыри и пастыри природны Болгаре, отъ които да могатъ да слушатъ ученіе Болгарско и наставленіе на языка-тѣ си, които да разбиратъ добръ кого да посвятатъ попъ и епископъ, и на който владыка да си исповѣдуватъ грѣхове-те и прочія потребности безъ толмачъ (терджеманниъ). Болгаре-те не разбиратъ какво тii читатъ въ церкви-те имъ,

блжси тѣзи Царскѣ заповѣди и отблжнѣ ѿ. Казуватъ че патриархъ-тѣ прѣдъ нѣкои отъ царскы-тѣ министри, защитницы на Българско-то дѣло, ся изразилъ ужъ така : както Турекый-тѣ законъ исклучава циганы-тѣ отъ священство, тѣй и нашій-тѣ черковенъ законъ исклучава Българи-тѣ отъ архіерейство; защото Българи-тѣ сѣ къмъ насъ каквото циганы-тѣ къмъ Васъ. Този слухъ като ся разнесе произведе голѣмо негодованіе между Българи-тѣ. Дѣте бѣхъ тогасъ но помнѣ добръ какъ баща ми плака като чу това най напрѣдъ, и какъ толкози богобоязливъ и приверженъ на іерархiѣ-тѣ като бѣше до тогасъ, испослѣ не поменувахе безъ въздъхваніе тѣзи думы : “*ный смѣ на гърци-тѣ циганитѣ а?*” тѣй що и до сега азъ неможъ безъ въздрѣваніе да си припомнѣ тѣзи неговы жалованія, макаръ и да ся сумнявамъ за истинство-то на този слухъ. Кolkото за това дѣто ся поменува и въ писмо-то, че патриархъ-тѣ ся отказувалъ да даде поручителство и за най добрый-тѣ Българинъ е цѣла истина, защото го казалъ лично на прѣдставители-тѣ, когато ги оговарялъ да ся откажѣтъ отъ исканія-та си за Българинъ владыкѣ.

Истинно още е и това че Патриархія-та сполучила да подкупи, или както казува писмо-то *да приласкае* нѣкои отъ прѣдставители-тѣ Българи, а именно Търновчанинъ-тѣ Н Кетенджіолу, който ся и отказалъ да престоаяствува съ другари-тѣ си за Българинъ владыкѣ, като за цѣщо невъзможно; и тѣй, като ввела разногласіе между прѣдставители-тѣ, лесно могла да имъ натрапи за владыкѣ когото си е тя шѣла. Но пакъ, за да ся не покаже съвѣтъмъ противна на Царскѣ-тѣ заповѣди тя исхитря вмѣсто Неофита Българина, споредъ съдержаніе-то на ирадiе-то, да назначи другаго Неофита Гъркъ; а сщачго Отца Неофита да му назначи за протосингелъ, съ обѣщаніе като иджтъ въ Търново да го направятъ Епископъ за Врацъ или за Ловечъ или Руссе. Отецъ Неофитъ нѣмаше друго що да стори освѣнъ да пристане на това обѣщаніе и да иде въ Търново, но година не склучи и вмѣсто Епископъ, съ бумагы окованъ, като най-лошь злодѣй бы пратенъ на заточеніе.